

Viatges indiscrets - Autores Diverses

Aquest recull, seleccionat per Lisa St Aubin de Terán, inclou contes i relats -de ficció, periodístics, autobiogràfics- relacionats d'alguna manera amb els viatges i escrits per dones, majoritàriament angleses i nord-americanes. Tot i que la seleccionadora es declara "mig sud-americana", no hi ha inclòs cap autora que usi cap de les llengües del polifònic Estat espanyol, però sí les immarcesibles Colette, Katherine Mansfield i Jean Rhys.

Les viatgeres que recorren el llibre es mouen per impulsos diversos. En primer lloc, la necessitat. És el cas dels fragments autobiogràfics de la vagabunda Box-Car Bertha o de Miles Franklin, o de la família Lavelle de Louise Erdrich, que viatgen per trobar un lloc millor on viure. Aquests relats descriuen els nous ambients i personatges en contrast amb els que es deixen enrere.

Un altre motor dels *Viatges indiscrets* és la recerca de l'aventura, motivada sovint per l'avorriment i les limitacions d'una societat tancada en ella mateixa. És el cas d'Isabella Bird, que va recórrer a cavall l'Oest americà, o de Patrice Chaplin que, quan tenia quinze anys i encara no s'havia casat amb el fill de Charlot, va viatjar amb una amiga en autostop de Londres a Barcelona. En un dels millors relats del llibre, fragment de la seva autobiografia, Chaplin conta el seu pas per Girona i Sitges als anys cinquanta, disfressada com si sortís d'una caverna de jazz del Soho, escandalitzant i seduïnt els indígenes del país, incloent-hi els guàrdies civils.

Però els millors relats de l'antologia són aquells en què el viatge constitueix la manera de canviar radicalment de vida, no a causa d'un avorriment superficial, sinó per un intens tedi vital que fa insuportable l'existència. És el cas dels contes de Sylvia Townsend Warner -on la protagonista se'n va de casa només amb el que porta posat sense deixar ni una nota al seu home-, Edna O'Brien -la dona que aprofita que el marit se'n va de viatge per portar-ne a casa un que està més per ella-, i sobretot el d'Elizabeth Taylor, en què unes vacances anodines permeten a una noia descobrir els plaers prohibits en companyia d'un home tan innocent i maldestre com ella. Aquesta accepció del viatge total, voluntari, incondicional i sense retorn que propicia la transformació del viatger, resulta espacial i metafòric alhora, i posseeix un estatut propi en la literatura escrita per dones.

Sovint el viatge implica canviar el marit vulgar i poc romàntic pel desconegut sensible o, al contrari, pot suposar el descobriment que Romeu no és tan perfecte com semblava: en el viatge de lluna de mel, com en el relat de Dorothy Parker, o en la fugida amb l'amant, com en el cas d'Edith Wharton.

A *Viatges indiscrets* hi conviuen la passió i la malenconia, la psicologia i la descripció, la il·lusió i la tragèdia. En tot cas, resulta indicat tant per a lectors masculins com femenins.